

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN. OPGERICHT IN 1896

Houdt aan in 't lezen, in 't vermanen, in 't leeren, totdat ik kom.

1 Tom 4:13.

Als Machthebbende.

(Vervolg.)

De dooper had haar zonder vrees deze zondige vereeniging aangetoond; tot Herodes had hij gezegd: „Het is niet wettelijk voor u eens broeder's vrouw te bezitten.” En al zou Herodes misschien deze strenge berisping toegelaten hebben, of het ten slotte zonder bestraffing hebben laten passeeren, Herodias kon dit niet doen. Zij was het, niet de viervorst, die het meest Johannes haatte; zij „had een twist met hem,” en gelukte er in Herodes over te halen den Dooper op te ruimen en gevangen te zetten als een stap nader tot de voltooiing van haar wraakvolle plan om hem ter dood te brengen. m)

Herodes echter vreesde een opstand onder het volk in de gebeurtenis van het verslaan van Johannes door zijn bevel. n)

Gedurende zijn lange gevangenschap had Johannes veel gehoord van de wonderlijke prediking en werken van Christus; deze dingen maesten hem bekend gemaakt zijn door eenige van zijn discipelen en vrienden, die toegestaan waren om hem te bezoeken. o) In 't bijzonder was hij verwittigd van de wonderlijke opwekking van den jongeling te Nain; p) en zond daarom twee van zijn discipelen tot Jezus om inlichtingen. Deze kwamen tot Christus en brachten het doel van hun bezoek aldus over: „Johannes de Dooper heeft ons tot u gezonden, zeggende „zijt gij die komen zoudt, of moeten wij naar een ander uitzien?” De boodschappers vonden Jezus bezig in weldadige bedieningen; en, inplaats van onmiddellijk antwoord te geven in woorden, vervolgde Hij Zijn bezigheden, in den zelfden tijd velen verlossend, die met blindheid geslagen of door

m) Marc. 6 : 17—20.

n) Matt. 14 : 5.

o) Matt. 11 : 2.

p) Luc. 7 : 18; Matt. 11 : 2.

q) Matt. 11 : 2—6; Luc. 7 : 18—23.

booze geesten bezeten waren. Dan, zich wendende tot de twee die des Dooper's vraag overgebracht hadden, zeide Jezus: „Gaat henen, en zeg Johannes welke dingen gij gezien en gehoord hebt; hoe de blinden zien, de lammen wandelen, de meelaatschen gereinigd zijn, de dooven hooren, de dooden opgewekt zijn, tot de armen het Evangelie gepredikt wordt. En gezegend is hij, die niet aan mij geërgerd zal worden.”

De woorden van Johannes' inlichting inwinnende discipelen, waren beantwoord door wonderlijke daden van hulp en liefde. Toen het antwoord Johannes gebracht was, kon de gevangen profeet nauwelijks gefaald hebben in het herinneren van de voorspellingen van Jesaja, dat door deze teekenen en wonderen de Messias zou gekend zijn; r) en het verwijt moest hem hebben overtuigd en veroordeeld wanneer hij tot zijn geheugen riep zijn eigen aanhalingen van Jesaja's profetieën, welke hij in zoo'n vurige krachtige welsprekendheid verkondigde; de vervulling van deze vroegere voorspellingen in zijn eigen zending en in die van den Machtige van wien hij persoonlijk had getuigd.

De slotzin van des Heeren antwoord aan Johannes was de opklimming van wat was voorafgegaan, en een verder, ofschoon nog zachte berisping van des Doopers onvolledige bevattng van des Messias' zending. „Gezegend is hij, die niet aan mij geërgerd zal worden,” zeide de Heere. Niet begrijpen is de inleiding tot ergernis. Uitgaande van de gedachte van de toen onbevleete ontvangst, van wat de Messias zoude zijn, moet het werk van den Messias tot velen als een mislukking toegeschenen hebben; en zij, die uitzagen naar eenige plotselinge manifestatie van Zijn macht in de verovering van Israël's verdrukkers en de herstelling van het huis Davids in wereldlijke glans, groeiden tot ongeduld, dan twijfelachtig: daarna keerden zij zich tegen Hem en waren in gevaar om tot openlijke opstand te komen tegen den Heere. Christus is tot velen een tegenstander geweest, omdat zij, niet in harmonie zijnde met Zijn woorden en werken, zich tegen Hem verzetten. t)

De toestand van Johannes moet rechtvaardiglijk beschouwd worden door allen, die zich een oordeel aanmatigen tot zijn doel in het vragen aan Christus, „Zijt gij die komen zoudt?” Johannes begreep volkomen dat zijn eigen werk was dat van een voorbereiden; hij had openlijk getuigd dat Jezus dengene was voor wien hij was gezonden om den weg te bereiden. Bij de intrede van Christus' bediening was Johannes' invloed verminderd en gedurende vele maanden was hij in een cel opgesloten; geërgerd onder zijn gedwongen inactiviteit, buitengesloten van de vrijheid der open lucht en van de sprinkhanen en wilde koning der wildernis. Jezus werd verhoogd terwijl Hij verminderde in populariteit, invloed en gunst; en hij had bevestigd dat zulk een toestand onvermijdelijk was.

Maar, in gevangenschap gelaten, mocht hij moedeloos geworden zijn, en zich verwonderd hebben waarom die Machtige hem vergeten had, wist hij, dat waar Jezus het woord van gebod sprak, de gevangenis van Machaerus hem niet langer houden kon; niettemin Jezus scheen hem

r) Jesaja 35 : 5, 6.

t) Matt. 13 : 57; 24 : 10; 26 : 31; Marc. 6 : 3; 14 : 27; Joh. 6 : 61.

aan zijn noodlot overgelaten te hebben, welke niet slechts celstraf bevatte, maar in andere hoon én lichamelijke voltering. Het mag ten deele Johannes' doel geweest zijn om de attentie van Christus te vestigen voor zijn erbarmelijken toestand; en in dit opzicht was zijn boodschap meer een herinnering dan een eenvoudig vragen, gebaseerd op werkelijk mistrouwen. Inderdaad, wij hebben goede gronden voor de gevolgtrekking; dat het doel van Johannes, in het zenden der discipelen tot het inwinnen van inlichtingen aan Christus, gedeeltelijk was en misschien in 't breede, beoogde, om in deze discipelen een verwachtend geloof in Christus te bevestigen. De zending waarmede zij belast waren bracht hen in directe verbinding met den Heere, wiens oppergezag zij niet konden missen. Zij waren persoonlijke getuigen van Zijn kracht en autoriteit.

Des Heeren uitlegging op de boodschap van Johannes toonde aan, dat de Dooper geen volkomen begrip had van wat het geestelijke koninkrijk van God bevatte. Nadat de afgevaardigden waren vertrokken, wendde Jezus zich tot het volk, hetwelk het onderhoud had bijgewoond. Hij wilde hen niet laten onderschatten de belangrijkheid van des Doopers' dienst. w) Hij herinnerde hen aan den tijd van Johannes' populariteit, toen sommigen van de aanwezigen en vele anderen, in de wildernis gegaan waren om des profeten strenge aanmaning te hooren; en hem bevonden hadden geen riet te zijn, door den wind geschud, maar een vaste en onbuigzame eik.

(Slot volgt.)

Zelfbeheersching.

door JOSEPH F. SMITH Sr.

De mensch behoort zijne begeerten meester te zijn. Hoe vernederend moet het voor een nadenkend mensch zijn te gevoelen slaaf te zijn van zijne begeerten, of van een schoonschijnende en toch verderfelijke gewoonten, verlangens of hartstocht. Wij gelooven in strikte beheersching. Wij gelooven in onthouding van alle nadeelige gewoonten, gebruiken en genietingen. Vergif kan volgens het oordeel van den geneeskundigen onder sommige toestanden heilzaam werken als een kortstondige verrichting; doch het zou onder alle omstandigheden slechts als een tijdelijk hulpmiddel gebruikt worden, mogelijk, volgens ons beste oordeel, ten voordeele van het zich op dat oogenblik voordoende geval — voor een schielijke en zeer noodige hulp — een aanhoudend gebruik daarvan zal evenwel, op ons inwerken als iets dat ons spoedig zijn overweldigende macht zal laten gevoelen, en zal ons slaven dier gewoonten maken en ons ganschelijk overheerschen.

Matigheid. Wij kunnen kwaad leggen in alle amusementsen, maar de Heiligen zouden niet onwils zijn, doch eerder zien te begrijpen wat de wil des Heeren is en matigheid in alle zaken betrachten. Buitensporig-

w) Luc. 7 : 24—30; Matt. 11 : 7—14; vergelijk Christus' getuigenis van Johannes den Dooper, gehouden te Jerusalem, Joh. 5 : 33—35.

heden en zonden moeten worden vermeden, en zich ver van de „begeerten dezer wereld houdende”, moeten ze in hunne amusemen ten dat trachten, te legger en te behouden dat het zoowel geestelijk en letterlijk rein genoemd kan worden. Het voornemen en de daad beide, het geheel en niet een gedeelte, wordt in de matigheid begrepen. Op deze wijze zal hun gedrag redelijk zijn en goed, en zullen niet bemoelijk t worden om den wil des Heeren te verstaan. Het jonge volk in het bijzonder en de Heiligen in het algemeen, vermaan ik bij deze de waarde van matigheid in al hun daden en vermaken wel te overwegen. Herinner dat ook overdreven feesthouden niet goed is; noch overdreven arbeid, noch ijdelheid en verspilling van kostbaren tijd is oneindig veel slechter. Laat uwe matigheid in alles geopenbaard worden.

Zelfbeheersching. Wij keuren iedere beweging goed, welke een reflectie is van zelfbeheersching, van deugdzaamheid, reinheid van leven, vertrouwen in God en gehoorzaamheid aan Zijne wetten en geboden; wij staan het kaad van allen aard tegen; en zijn, in ons geloof en gebed tegen kwaaddoeners — niet dat wij zullen bidden dat het kwaad op hen zal uitgestort worden, maar dat zij het kwaad van hunne wegen en werken zullen inzien, en zich daarvan bekeeren en afwenden.

Hoe zelfbeheersching te leeren. De beste wijze om zelfbeheersching te verkrijgen is het „Woord van Wijsheid” te onderhouden, daarna anderen te helpen dat ook te doen, door de soms zoo schoonschijnende verzoeking voor hen te verwijderen. Zulk een verzoeking is het café, en het wordt tijd dat de gevoelens algemeen onder de leden der kerk zich openbaart tot verzet tegen dit zielverdervend kwaad.

Gebruik van Tabak en Sterke Dranken. Het gebruik van tabak en sterken drank in verschillende vormen is absoluut verkeerd, zoowel voor jong als oud, en dit kwaad zou beslist uitgeroeid worden. Het volk van God zoude zich zooveel mogelijk tegen deze dingen verzetten en toezien, dat hunne kinderen beter in deze dingen zouden worden onderwezen, opdat zij mogen opgroeien zonder in overtreding daarvan te vervallen.

Rookt niet. Leert uwe kinderen niet te rooken, overreed hen het niet te doen. Waakt zorgvuldig over hen, en tracht hen in het betare in te wijden, opdat zij vriendelijk en goed mogen zijn.

Het drankhuis. Geen lid der kerk mag toelaten zichzelf de oneer aan te doen, of die schande op zich te brengen, die het overschrijden van den drempel eens drankhuis of speelhol of eenig huis van ontucht met zich brengt. Geen Heilige der Laatste Dagen, geen enkel lid der kerk mag zich zoiets permitteeren, want het verlaagd en het is zeer schandelijk voor hen zoo iets te doen, en God zal hen naar hunne werken oordeelen.

Ik zeg, als het volk de beginselen dezer openbaring (Leer en Verb. : 89) zou naleven, dat die meest schadelijke inrichting, bekend als de kroeg, dan onder hun midden niet kan bestaan. Het kan niet bestaan waar alleen Heiligen der Laatste Dagen wonen.

Levenskracht en gepatenteerde medicijnen. Inplaats van naar de fluweeltongige indringers te gaan luisteren, zou het volk hen absoluut negeeren, Inplaats van zichzelf op te vullen met gepatenteerde medicijnen, zou-

den ze leeren hunne lichamen door een juiste levenswijze gezond en krachtig te bewaren (zie Leer en Verb. 89), door zuivere lucht in te ademen, voldoende oefening nemende in zich niet alleen dikwijls in frisch water, doch ook in den zonneschijn te baden waarmede onze Hemelsche Vader ons zoo overvloedig heeft voorzien. Indien er gevallen van ziekten zich voordoen, die niettegenstaande alle genomen voorzorgen zullen bestaan, welke redelijk verstand, goede verpleging en eenvoudige huis-middelen niet vermogen te genezen, laat ons dan den raad der heiligen Schrift opvolgen (Jac. 5 : 14—16), maar zoo wij niet in ouderlingen gelooven, of in het gebed tot behoud der zieken, laat dan een bekwamen en goeden vertrouwenswaardigen dokter geraadpleegd worden. In alle geval, laat den kwakzalver, den reizenden fakir, de algenezende geheime middelen, en zinnelooze opvulling met gepatenteerde medicijnen, geheel worden uitgesloten en beschouwd als verwerpelijk vuil.

De jonge man die met de wereld wil wedijveren, die kracht wenscht te bezitten, en frisch voor den strijd des levens, zal zijn kracht vinden in overeenstemming met het leven naar het Woord des Heeren; want de belofte is gegeven dat alle heiligen, die deze woorden zullen ter harte nemen en betrachten, alsook de geboden gehoorzamen, zullen ontvangen: gezondheid in hunnen navel, en merg in hunne beenderen, en zullen bekomen wijsheid en een uitgebreide kennis, ja ook verborgene schatten; en zullen loopen en niet moede worden, wandelen en niet uitgeput worden; en Ik, de Heere, geef hun een belofte, dat de engel der verwoesting hen zal voorbijgaan gelijk de kinderen Israëls, en hen niet zal slaan.

Vernietig alle Onreinheid en Laagheid. Wij moeten onreinheid, onheiligheid en gemeeniteit, en alles van dien aard gansch en al vernietigen; want al deze dingen zijn in strijd met het Evangelie en onbestaanbaar bij het volk van God.

Vervolging.

(Een brief geschreven door Ouderling Eugène C. Hinckley, van de zending der Zuidelijke Staten, aan een onderzoeker.)

Ik was verblijd te hooren, dat gij nog steeds moedig voor de waarheid strijdt, en ik weet dat de Heere U zal ondersteunen en U en Uwe familie zal zegenen in de beproevingen, indien gij Hem niet verzaakt, en ik gevoel dat gij zooiets niet zult doen.

Ik was niet verbaasd, toen ik hoorde dat gij eenigen tegenstand had ontmoet van Uw vrienden, want dat is slechts een andere getuigenis dat dit inderdaad de Kerk van Jezus Christus is; want de Heere zeide tot Zijn discipelen, „En gij zult van allen gehaat worden om mijnen naam, maar wie volstandig zal blijven tot het einde, die zal zalig worden” (Matth 10 : 22). En verder zeide Hij tot hen, „Indien u de wereld haat, zoo weet, dat zij mij eer dan u gehaat heeft... Gedenkt het woord dat ik U gezegd heb: Een dienstknecht is niet meerder dan zijn heer. Indien zij mij vervolgd hebben, zij zullen ook U vervolgen” (Joh. 15 : 18—19).

Wij kunnen hier duidelijk zien, zooals de Apostel Paulus zeide: „Allen welke goddelijk leven in Christus Jezus zullen vervolgd worden”, en dat

de rechtvaardigen en godsdienstigen versmaad en gehoond zullen worden, zoolang de legers des kwaads vrij zijn, de kinderen God's te verleiden en hen op verkeerde paden te brengen. Hoe grooter de waarheid is, des te meer zal zij vervolgd en tegengestaan worden, in het bijzonder in deze laatste dagen, nu Satan begrijpt dat zijn einde nabij is.

Wij kunnen ons dankbaar gevoelen, dat wij niet door de wereld aangenomen worden, want zooals onze Heere zeide: „Wat hoog is onder de menschen, is een gruwel voor God.” (Lukas 16 : 15). God wilde dat wij door beproevingen en moeijelikheden zouden gaan op deze aarde, opdat wij de zegeningen der eeuwigheid zouden waardeeren. Wij verkrijgen wijsheid en wetenschap als wij worstelen om door deze moeijelikheden heen te komen, en het leven van vele groote mannen bewijst, dat hun moeijelikheden slechts trappen waren tot succes en vooruitgang, want zonder beproeving is het leven slechts ten halve. Eenmaal zullen wij zien, dat onze lichte bekommelingen, slechts verborgen zegeningen waren.

In het 24e hoofdstuk van Lukas lezen wij, dat de verzezen Heere verscheen aan twee van Zijn discipelen, welke de kruisiging bespraken, terwijl zij op den weg naar Emmaus wandelden. Zij waren gegriefd en teleurgesteld in den dood van hun Heer, maar Jezus, nog niet door hen herkend, opende de Schriften en verklaarde, „Moest de Christus niet deze dingen lijden, en alzoo in Zijn heerlijkheid ingaan?” (Vers 26). In betrekking tot de vervolgingen en het lijden van onzen Verlosser, lezen wij in het Boek van Mormon, „Want het betaamt den Grooten Schepper, dat Hij zal toestaan zichzelve te onderwerpen aan den mensch in het vleesch en te sterven voor alle menschen, opdat alle menschen aan Hem onderworpen zouden zijn.” (II Nephi 9 : 5).

Zoo zal ook onze heerlijkheid vermeerderd worden, als wij geduldig vervolging verduren voor des Heeren naam, want Hij heeft verklaard, „Zoo wie achter mij wil komen, die verloochene zichzelve, en neme zijn kruis op en volge mij.” (Markus 8 : 34).

Laat ons dus dankbaar zijn, gelijk de Apostelen van ouds, dat wij waardig zijn geacht smaad en vervolging te lijden ter wille van onzen Verlosser. De wereld kon geen namen vinden, welke bitter genoeg waren om den eenigsten Volmaakte, die ooit leefde, te vervloeken; thans behoeven wij niet verbaasd te zijn, als het volk met den vinger des smaads op ons wijst, als wij onze beste pogingen aanwenden om God te dienen in deze dagen.

Laat ons dus streven des Vaders wil te doen en Zijne geboden te onderhouden zoolang wij een geweten hebben, waarin geen ruimte is tegen God te strijden; en met de verzekering van Goddelijke zegen hier en van een eeuwige vreugde in de toekomende wereld, kunnen wij des werelds oordeel verdragen voor dezen kleinen tijd.

„Geliefden, houdt u niet vreemd over de hitte der verdrukking onder u, die u geschiedt tot verzoeking, alsof u iets vreemds overkwame; maar gelijk gij gemeenschap hebt aan het lijden van Christus, alzoo verblijdt u; opdat gij ook in de openbaring Zijner heerlijkheid u moogt verblijden en verheugen” (Petrus 4 : 12).

Daarom, laat ons God vreezen en Zijn geboden onderhouden, want daarin is de volheid der vreugde.

De Gewichtigheid van het Heilige Avondmaal.

Door wijlen President GEORGE Q. CANNON.

Er zijn verschillende oorzaken voor het verlies van den Geest en voor vermindering van geloof onder de Heiligen — overspel, wellust, murmureeren tegen de Priesterschap, verzuimen van het gebed en andere plichten, enz.; maar er is misschien geen ééne oorzaak die deze kwade gevolgen vaker voortbrengt, dan het nuttigen van het Heilige Avondmaal door de leden van de Kerk, terwijl zij in het bezit zijn van een verkeerd, den geest en verkeerde gevoelens. Het begaan van overspel zal bij iemand die eenige ondervinding of begrip van Gods werk heeft, onfeilbaar tot den afval van den overspeler leiden, tenzij een spoedige, oprechte bekeering plaats heeft. Dat is ook het geval bij het begaan van andere zonden, hoewel de verloochening van het geloof door degenen die aldus zondigen, niet zoo spoedig op de zonde moge volgen als in het andere geval. Maar het nuttigen van des Heeren Avondmaal schijnt in de oogen van sommigen wel van zoo weinig gewicht te zijn (wellicht doordien het dikwijls gebruikt wordt), dat zij denken dat het van geen belang is, of zij te dien tijde vervuld zijn met liefde tot God en hunne broederen, dan of zij met vijandschap vervuld zijn — of zij eten en drinken ter gedachtenis van den Heere Jezus, dan of zij nooit aan Zijnen dood en Zijne lijdën denken. Misschien denken sommigen dat het eten van een stukje brood of het drinken van een weinig wijn of het plaatsvervangend element, onder gewone omstandigheden bij hen die het gebruiken, geen bijzonder gevoel behoort op te wekken; doch het is niets minder dan een plechtige spotternij wanneer personen die gegeven volgelingen van den Heere Jezus te zijn, samenkomen en zich vereenigen om te bidden dat het brood en de inhoud van den beker gezegend en voor hunne zielen geheiligd mogen worden, en zij dan eten en drinken met gevoelens van vijandschap in hunnen boezem, tegenover een of meer personen van hetzelfde geloof en dezelfde hoop als zijzelf, en geheel vergetende den Heere en Zijne voorschriften. Geen persoon, ambtenaar of lid, kan zulk een handelwijze volgen en het oordeel ontgaan. Zulks was ook het geloof van Paulus, in de vroegere dagen; want hij schreef aan de Corintische Vertakking van de Kerk, dat er, tengevolge van het onwaardig nuttigen van het Avondmaal des Heeren, vele zwakken en zieken onder hen waren en dat er velen sliepen.

De Heere Jezus zelf hecht aan het Avondmaal zooveel gewicht, dat Hij Zijner dienstknechten geboden heeft, niemand wetens toe te staan om van „Zijn lichaam en bloed” onwaardiglijk te gebruiken, wanneer zij het bedienen. Van hen wordt verlangd, dat zij het denzulken verbieden, want zij die „Zijn lichaam en bloed” onwaardiglijk eten en drinken, brengen het oordeel over hunne zielen. Dit plaatst de Ouderlingen onder plechtige verplichting om toe te zien dat er onder de Heiligen geen ongerechtigheid heersche; want ongerechtigheid, van welken aard ook, maakt hen die ze bedrijven, onwaardig voor deze verordening. Indien er in den boezem van den eenen gevoelens van vijandschap zijn tegen den anderen, indien er over anderen kwaad gesproken wordt, kunnen

zij die aan zulke gevoelens plaats geven, die zulke dingen spreken, niet van des Heeren Avondmaal nemen zonder Zijn misnoegen over zich te brengen. Zulk een geest en zulke gevoelens te koesteren, doet hen onwaardig zijn, en zij hebben bekeering van noode. Zij die het „lichaam des Heeren eten en Zijn bloed drinken”, behooren zich Zijner altijd te herinneren, en behooren met volmaakte liefde voor Hem en voor hunne broeders vervuld te zijn, en op grond van geen ander beginsel kunnen zij hopen Zijnen Geest met zich te hebben. Wij gevoelen ons verzekerd, dat er een gevoelloosheid en onverschilligheid betreffende dit onderwerp bestaat, die onder de Heiligen niet mag zijn. Laat mij, om den aard der verplichting, welke wij op ons nemen aan te wijzen, de woorden van het gebruikelijke gebed aanhalen. De Ouderling of Priester, die geroepen wordt om het avondmaal te bedienen, roept den Vader aan, met het door den Heer voorgeschreven gebed. Na Hem gevraagd te hebben om hetgeen zij gaan gebruiken te zegenen en aan de zielen van allen der heiligen, dat zij het ter gedachtenis van het lichaam en het bloed van Zijnen Zoon mogen nuttigen, zegt hij: „En vóór U getuigen, o God, de Eeuwige Vader, dat zij gewillig zijn om den naam van Uwen Zoon op zich te nemen, zich Zijner altijd te herinneren en Zijne geboden te onderhouden die Hij hun gegeven heeft, opdat zij Zijnen Geest altijd met zich mogen hebben. Amen.” Zij die in dit gebed instemmen en van het brood en den wijn, of deszelfs substituut nemen, vernieuwen in werkelijkheid door zulks te doen hun verbond met den Heere, om den naam van Jezus op zich te nemen en Zijne geboden te onderhouden. Indien zij de bedoeling niet hebben om dat te doen, zoo liegen zij voor den Heere. Jezus zeide, sprekende tot Zijne Apostelen onder de Nephieten, nadat zij van het brood en den wijn genuttigd hadden: „Gezegend zijt gij om deze zaak welke gij gedaan hebt; want dit vervult Mijne geboden, en dit getuigt voor den Vader dat gij gewillig zijt, datgene te doen wat Ik u geboden heb.”

De behoorlijke deelneming aan deze verordening getuigde voor den Vader van hunne gewilligheid om Zijne geboden te onderhouden in hare plaats evenzeer als door de verordening van den doop toen het noodig was om dien te bedienen. Iedereen die geloof in het Evangelie heeft, zou het zeer verkeerd en goddeloos vinden, indien er personen zouden gedoopt en herdoopt worden, wetende dat zij duidelijk de wetten des hemels gebroken hebben, en zich van zulke overtredingen niet bekeerd, maar ze integendeel gaarne gedaan hebben. Geen waar geloovige in deze verordening zou voor een oogenblik verwachten dat eenig goed gevolg zulk een doop zou volgen, hoe rein de man die hem bediende ook moge geweest zijn. Men zou integendeel verwachten, dat de toorn des Heeren tegen personen, die zoo huichelachtig mochten handelen, zou ontstoken worden. Nochtans is dat niet erger dan het gebruiken van het Heilige Avondmaal, met verkeerde gevoelens en gedachten in het hart. Bekeering van iederen verkeerden geest, van alle verkeerde gevoelens en handelingen is bij de eene gelegenheid even zoo noodzakelijk als bij de andere.

(Slot volgt.)

Redactie:
JOHN P. LILLYWHITE.

Assistent:
W. WOLTJER.

De Leugenberg in Zee geworpen 1).

Het getuigenis van DAVID WHITMER.

(Vervolg.)

In dezelfde krant waarin zijn overlijdensbericht werd gepubliceerd, verscheen de volgende beschrijving der relatie waarin Whitmer stond tot de voortbrenging van het Boek van Mormon en de getuige van zijn echtheid zijnde. Eenige onjuistheden in de bijzonderheden moeten hier worden over het hoofd gezien, zooals de weglating van Martin Harris's naam als een der drie getuigen en den tijd of den dag dat Oliver Cowdery en Joseph Smith hem opgezocht hebben in het veld, hem verzoekende met hen te gaan om een getuige te zijn van het Boek van Mormon. Andere gegevens verklaren dat zij hem in den morgen bezochten inplaats van in den namiddag.

„Toen hij vier en twintig jaar was en op zijn vader's boerderij nabij Palmyra, New-York, werkte, was dat gedeelte van het land meer of minder opgewonden over de bekend gemaakte ontdekking van de gouden platen door Joseph Smith, waarvan het Boek van Mormon is vertaald geworden. Oliver Cowdery, de dorpschoolmeester, sprak met hem over de zaak en gaf zijn besluit te kennen om Joseph Smith een bezoek te brengen en voor zichzelf de zaak te willen onderzoeken, den heer Whitmer belovende op diens verlangen, hem met het resultaat in kennis te brengen. Weinige dagen later ontving Whitmer een schrijven van Oliver Cowdery, hem aansporende zich bij hen te voegen, hetwelk hij deed, met open armen door den „Profeet" ontvangen zijnde. Na lang genoeg gebleven te zijn om het onderzoek naar de heilige inspiratie van Joseph Smith te bevredigen, keerden alle drie naar Whitmer's huis terug, waar het werd overeengekomen, dat het werk der vertaling zou worden uitgevoerd.

„Kort na zijn terugkomst op zekeren middag, terwijl hij bezig was het land te ploegen, werd hij bezocht door Smith en Cowdery, die vroegen hen te vergezellen naar het woud op den heuvel aan den anderen kant van den weg met het oogmerk een getuige te zijn van een manifestatie, die hem en Cowdery zouden qualificeeren om getuigenis van de heilige echtheid van het Boek van Mormon te geven. Smith's verklarende dat dat in overeenstemming was met uitdrukkelijke orders die hij van een engel des Heeren had ontvangen.

„Zich in het woud bevindende waren zij in 't gebed gegaan, toen plotseling een groot licht hen omscheen, veel helderder en schitterender dan het licht der Zon op haar hoogste stand, het woud schijnbaar om-

1) Door vertrek vervolg uitgesteld.

gevende tot op grooten afstand. Een geest van verhooging kwam over hem als van een onbeschrijflijke vreugde en een vreemden invloed liet zich aan hem gevoelen, welke hem zoo in beslag nam, dat hij zich als aan de plaats geketend gevoelde. Een oogenblik later verscheen hun een heilig personage, in het wit gekleed en onmiddellijk voor dit personage stond een tafel waarop een aantal der gouden platen lagen, een paar koperen platen, de „Urim en Thummim” en het „Zwaard van Laban”.

Al deze werd hun gezegd nauwkeurig te onderzoeken, en na dit gedaan te hebben werd hun medegedeeld, dat de Heere van hen verlangde dat zij de wereld getuigenis zouden geven.****

„Terwijl dit visioen ons beschreven werd, verdwenen voor dat oogenblik alle teekenen van een zware koude aan welke hij leed, zijn lichaam strekte zich, zijn voorkomen verkreeg bijna een schoone uitdrukking en zijn stem verkreeg een vreemde zachte welluidende klank. Hoewel zichtbaar geen geleerde poging, was de beschrijving een prachtig stuk van (woorden-schildering) woord-uitbeelding, en bracht zijn toehoorders in gedachten naar die eenzame heuvel bij de oude boerderij, en stonden in vreeze daar met hem in tegenwoordigheid van heilige macht. De ongelovigen mogen lachen en spotten als ze willen, maar niemand kon luisteren naar den heer Whitmer wanneer hij van zijn onderhoud met den engel des Heeren sprak zonder met kracht te worden overtuigd dat hij een oprecht mensch heeft hooren vertellen wat hijzelf geloofd waar te zijn.”

Tot zoover de getuigenis van en over David Whitmer, die, hoewel ongelijk als Oliver Cowdery nimmer tot de kerk teruggekeerd, de echtheid van het Boek van Mormon nimmer heeft verloochend, gelijk de valsche beschuldigers wilden en hebben beweerd. Wanneer we dan ook den naam valsche Profeten aan de ware personen willen geven, vallen al dezen in de termen om deze met waardigheid te ontvangen en kunnen we alle schrijvers en sprekers van valsche laster onder dezen rangschikken.

Het is evenwel jammer dat deze profeten nog zoovele aanhangers hebben en hunne proselieten met dezelfde gedachten bezielen, nochtans kan degene die op den mensch vertrouwt, dat is, die op zijn bewering oordeelt en verder niet heeft onderzocht, niet onschuldig worden gehouden.

Ik geloof dat we de lezer(es) gaan vervelen door te lang hierbij te verwijlen en het zou onze „Ster” maar verminderen door te veel van dergelijke stukken te plaatsen, doch als men de artikelen leest merkt men zoo de afwezigheid van het ware redelijke geloof, ja absoluut ongelooft en hun geloof wordt dan ook bevonden te berusten op hunne geleerdheid; van inspiratie is dan ook geen sprake, waardoor zij dan ook erkennen dat zij het Boek van Mormon niet kunnen begrijpen en natuurlijk al evenmin den Bijbel en veel minder Dengene, die Zijne knechten heeft geïnspireerd om Zijn wil neer te schrijven; Die dan ook niet anders kan worden verstaan, dan door dezelfde begeestering.

Wat we ons van die menschen niet kunnen begrijpen, dat is, dat juist zij die de ergste laster bazuinen, zich rekenen en gerekend worden onder de zogenaamde uitverkorenen die met die edele? bezieling Gods Woord

den volke bekend maken. Het moet God dan ook werkelijk wel aangenaam zijn, Zijn Heiligen Naam te hooren uitspreken en Zijn Woord te hooren verklaren door zulke bijzonder waarheidslievende menschen. Of zou het zijn, dat zij het doen opdat de genade des te meerder worde; wellicht is het zoo, en zij het zoo, o, edeler? gedachte.

RED.

De wet die het individu bestuurt.

De Gave des Heiligen Geestes.

De waterdoop is onvoldoende om de deur van Gods Koninkrijk te openen. De gave des Heiligen Geestes, ontvangen door de oplegging der handen dergenen die de macht daarvoor werd geschonken, maakt de verordening volledig. Niet alleen Joseph Smith, doch ook de Heiland zelf leerde uitdrukkelijk, dat eer iemand het Koninkrijk Gods kon ingaan, hij gedoopt moest worden door water en vuur; en de belofte werd gegeven dat zij die zijn gedoopt door water voor de vergiffenis hunner zonden, den Heiligen Geest*) zullen ontvangen.

Jesus, sprekende tot Zijne discipelen, leerde dat, de Trooster, welke is de Heilige Geest, dien de Vader zal zenden in Mijnen Naam, zal u alles leeren en zal u alles herinneren, wat ik tot u gesproken heb." †) Dit toont ten duidelijkste, dat de beloofde gave is eene onmisbare gave van vermeerderde intelligentie met de bijgevoegde macht die resulteert van een meer intelligente handeling.

Dat dit de „Mormoonsche" beschouwing is van het effect van de gave des Heiligen Geestes kan voldoende worden bewezen van de Standaard Kerkboeken en van de geschriften der leidende vertolkers van „Mormoonsche" leerstelling. Parley P. Pratt in de „Sleutel tot Godgeleerdheid" zegt: „Het verlevendigt alle verstandelijke vermogens, vermeerdert, vergroot, breidt uit en zuivert al de natuurlijke gevoelens en aandoeningen. ***"

Het ontwikkelt en versterkt al de goede eigenschappen des lichaamelijken en geestelijken mensch. De Profeet Joseph Smith verklaarde, Deze eerste Trooster of Heilige Geest heeft geen ander effect dan zuiver intelligentie. Het is **** machtig in de verrijking des verstands, en voorziet den verstandelijk begaafde met groot bezit van verlichte kennis. In het kort uitgedrukt: daarom leert ons Joseph Smith en de Kerk door hem hersteld, dat de gave des Heiligen Geestes, een gave is van „intelligentie". (verstandsverlichting).

Wetenschappelijke Tegenbeeld van de Gave des Heiligen Geestes. Als de tegenbeelden van geloof, bekeering en doop onherroepelijke wetten zijn voor het individu die de wetenschap navorscht, rijst de vraag bij ons op: Is er ook een wetenschappelijk tegenbeeld van de gave des Heiligen Geestes? Zelfs een oppervlakkige beschouwing der zaak zal

*) Leer en Verbonden, 84 : 63, 64.

†) Joh. 14 : 26.

ons zulk een tegenbeeld ontsluiëren. Om nog eens de verklaringen te bezigen van het voorgaande hoofdstuk; als de scheikundige gehoor heeft verleend aan de natuurwet in het produceeren van waterstofgas, kan hij door juiste aanwending en bestudeering van het verkregen gas, veel tot zijn kennis bijdragen. Hij kan daardoor weten dat het buitengewoon licht is, dat het vele plantaardige kleuren zal vernietigen, en branden zal met een bijna onzichtbaren vlam. Dus het bezit van het gas vergroot de kennis en ontwikkeld de verstandelijke begaafdheid des wetenschappelijken. Is dat niet een andere vorm van de gave van den Heiligen Geest?

De mensch die gedoopt is in het Koninkrijk van hemelichamen door goed of juist geslepen linsen, en in staat gesteld om nieuwe feiten aangaande den aard en beweging dier hemelichamen te weten te komen, ontvangt bij aldien kennis. Hij die in gehoorzaamheid de draad correct om de ijzeren kern windt, kan den electricischen stroom te voorschijn brengen, die vele machtige dingen tot stand kan brengen. Hebben deze mannen, als hunne verstandelijke begaafdheid is verlicht, niet een gave gelijk staat met de gave des Heiligen Geestes, zooals geleerd wordt in looning voor hun gehoorzaamheid aan de eischen der natuur?

Het zou mogelijk zijn om de gelijkenissen in elke wetenschappelijke handeling te vinden zonder het argument te versterken. In de wetenschap, als een persoon geloof heeft, bekeerd en gedoopt is; dat wil zeggen: gehoorzaamt, zal hij vermeerdering van kennis ontvangen, welke gelijk staat met de gave des Heiligen Geestes, zooals geleerd wordt in theologie. De vier fundamenteele wetten voor de bestiering van het individu zijn hetzelfde in „Mormon" theologie, en in moderne wetenschap.

Juist waarom de oplegging der handen noodzakelijk is om de verordening des doops te voltooien, is niet meer bekend dan de reden bekend zijn der resultaten verkregen in de ontelbare relaties die gevestigd worden door den mensch. Niettemin, de leerstelling van de gave des Heiligen Geestes, is logisch de vierde stap in bereiking van wetenschappelijke zaligheid.

Dus, elk der fundamenteele wetten van het „Mormonisme" kan onderzocht worden, en aantoonen een wetenschappelijk pendant te hebben. Voor het doel daarvan evenwel is een meer uitgebreide overweging der wetten tot besturing der handelingen van het individu onnoodig.

Donatie van \$ 109.834 geschonken aan de noodlijdenden van Europa.

Dat de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen hare belangstelling stoffelijk weet te bewijzen, blijkt uit een bericht welke we dezer dagen ontvingen.

Twee groote cheques die deze week werden verzonden, toonen een merkwaardig resultaat der Vastendag Gaven Campagne, 23 Januari door de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen ondernomen, ten bate der noodlijdende kinderen van Europa. De totaal ont-

vangsten zijn 109.834.42 dollar, waarvan 81.886.44 dollar door de leden in Utah zijn bijeengebracht, inclusief een donatie van 4.230.28 dollar bijgedragen door de Primary Association. (Kinder-Vereeniging).

De verdeeling dezer gelden is aan het oordeel van President Heber. J. Grant onderworpen, Trustee in Trust voor de Kerk. Kort geleden vergaderde President Grant, bisschop John Wells van de Hoofd-Administratie en mevrouw Annie Wells Cannon, Presidente van de European Relief Council, ter bespreking en compleeteering der verdeeling.

Het Near East steunfonds werd van het geheele bedrag in Utah ingezameld, 30.000 dollar toegewezen. Een som van 6.000 dollar wordt toegezegd tot steun aan de „Mormoonsche" noodlijdenden in Armenië.

President George Albert Smith van de Europeesche Zending wordt een som van 5.516.21 dollar overgedragen, welk bedrag ingezameld werd van Canada, Mexico en de Kerkzendingen om ten bate der noodlijdende leden der Kerk in de Europeesche Zending te worden besteed.

De giften der leden van Arizona, Colorado, Idaho, Nevada, Nieuw Mexico, Oregon Wyoming tot een totaal bedrag van 22.431.77 dollar worden aan het Generaal Europeesche steunfonds overgedragen. Utah wordt in dezen met een bijdrage van 45.886.44 dollar geaccrediteerd.

Dit bedrag gevoegd bij de inzamelingen buiten de Kerk in dezen Staat bijeengebracht, zal Utah's donatie wel over de 80.000 doen stijgen, volgens verklaring van mevrouw Cannon, die binnenkort haar eindrapport daarover zal uitbrengen.

Deze groote bijdrage door de Kerk gegeven, zooals uiteengezet, is zonder eenige financieële kosten bezwaard, dank zij de bekwame medewerking der hoofd-administratie. Alle Ringen en Vertakkingen hebben prachtig ingezonden, zelfs die districten waarvan bekend is, dat de donateurs zelf niet te voorspoedig zijn.

Mevrouw Cannon telegrafeerde rechtstreeks naar den heer Herbert Hoover, hem kennis gevende van de verzending der groote contributie en ook dat Utah ver aan het hoofd stond in proportie der bevolking der staten die schenkingen maken aan het Europeesche steunfonds.

Eenige dagen geleden werd op het Hoofd-Administratiegebouw te Salt Lake City een telegram ontvangen, waarin de heer Hoover zijn persoonlijke waardeering uitte jegens de Vastengaven der Kerk, gecontribueerd aan het „Eastern Relief Fund". Het telegram was geadresseerd aan President Heber. J. Grant en luidt als volgt:

„Wensch ten mijnen behoeve en mijner collega's, de Kerk van de Heiligen der Laatste Dagen verzekering onzer groote waardeering te geven voor haar edelmoedige gave aan de hulpbehoevende kinderen van Europa."

HERBERT HOOVER.

Wartoe de doop?

Door JOSEPH S. PEERY.

Een gids op het Tempel-plein, hield een gezelschap toeristen, cenige oogenblikken staande, buiten den Tabernakel aan de westzijde, met de opmerking: „Deze trap leidt naar een kamer, in welke een prachtige

wit marmeren doopvont is. Wij doopen door onderdompeling voor de vergeving van zonden."

Een jonge dame uit het gezelschap zeide: „Waarom wordt er gedoopt?”

De gids antwoordde: „De eenige reden die ik weet is, omdat de Heiland het zeide, en ik denk dat Hij meende wat hij zeide. Hij sprak tot Nicodemus (Joh. 3 : 5): „Tenzij iemand geboren wordt uit water en Geest, hij kan het Koninkrijk van God niet ingaan. Kan niet, beteekent kan niet. Zeker, de Heiland heeft het recht, de inwijding in Zijn eigen Koninkrijk voor te schrijven.

Gij heeren, die tot wereldsche vereenigingen behooren, moet de voorschriften volgen om daarin toegelaten te worden.

De geestelijke wereld, zoowel als de stoffelijke wereld, wordt door wetten geregeerd, en alleen door gehoorzaamheid aan Goddelijke wetten, door te zijn „wedergeboren”, kunnen wij zelfs „het Koninkrijk Gods zien. (Joh. 3 : 3.)

Om de Goddelijke wet te vervullen, is zelfs de volmaakte Heiland gedoopt en zijn laatste woorden tot zijne discipelen, voor zijn hemelvaart, waren: „Predikt het Evangelie aan alle volkeren, die geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn, zal zalig worden.” (Mark. 16 : 16). Dit toont aan, dat geloof alleen niet voldoende is. Jacobus zegt ons, dat geloof zonder de werker dood is.

Wij hebben zoowel geloof, als de werken noodig om zalig te worden. Ons priesterschap maakt aanspraak op Goddelijke volmacht, om in den naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes te doopen. Hoe verkreeg wij die? Het is de autoriteit die waarde heeft.

Paulus zeide: „Niemand neme zichzelf die eer aan, maar die van God geroepen is, gelijkerwijs als Aäron.” (Hebr. 5 : 4).

Aäron ontving het Priesterschap door directe openbaring. (Ex. 28 : 1). Johannes de Dooper, die den Heiland gedoopt heeft, kwam als een opgestaan wezen, en bevestigde op Joseph Smith en Oliver Cowdery het Aäronische Priesterschap, de volmacht om te doopen voor de vergeving van zonden.

Wederkeerig is dezelfde autoriteit, welke Johannes de Dooper op deze wijze overbracht, op ons gekomen door het opleggen der handen van diegenen die deze volmacht ontvangen hebben in deze bedeeling.”

Wij doopen door onderdompeling, de doopeling wordt onder water gehouden, als een zinnebeeld van de begraving van onzen Heiland, opkomend uit het water in gelijkenis van de Opstanding.”

„Hoe ook, wij doopen geen kleine kinderen. Het doel van den doop is de vergeving van zonden. Kleine kinderen kunnen niet zondigen. Als zij sterven zijn zij beslist behouden, en gaan terug naar de tegenwoordigheid van hun Hemelschen Vader; want de Heiland en Verlosser der menschen zeide: „Laat de kinderkens tot mij komen en verhinder ze niet, want derzulke is het Koninkrijk der Hemelen.” (Matth. 19 : 14).

Wij doopen de kinderen op achtjarigen leeftijd, de tijd van verantwoordelijkheid. Voor iemand die verantwoordelijk is, is de doop noodzakelijk om in het Koninkrijk Gods in te gaan, omdat de Heiland het zeide en zelf het voorbeeld gaf door zich te laten doopen.”

Hierna ging het gezelschap verder om het groote orgel in den Tabernakel te zien. Een heer en dame uit het gezelschap gingen in dien tusschentijd naar den gids en getuigden van het beginsel, hetwelk zij zoo juist gehoord hadden, dat het redelijk en schriftuurlijk was.

Gebedsverhooring.

Door Ouderling EDWARD DAVIS.

Ik was gedurende zestien maanden werkzaam in de Londensche conferentie en genoot van den geest mijner zending.

In den nacht van 11 Augustus 1886 sliep ik op 't kantoor te Islington. Een ongewone vermoeidheid was den laatsten tijd over mij gekomen en ik gevoelde mij zeer droefgeestig. Alvorens ik mij dezen nacht te bed begaf, knielde ik voor den Heere en vroeg Hem, waarom ik mij zoeterneergeslagen gevoelde. Ik sliep wel en tegen den morgen droomde ik, dat ik in mijn geboorteplaats Paris, Bear Lake terug was, er terwijl ik voor mijn huis liep ontmoette ik zuster Shephud. Ik vroeg haar, „hoe gaat het met Ellen?” Zij zeide; „uw vrouw is dood.” Ik zeide; „daar kom ik juist voor hier.” Onmiddellijk ontwaakte ik, keek op mijn horloge en zag dat het half vijf in den morgen was. Ik sliep met Ouderling W. Horsley, wekte hem en vertelde mijn droom. Gedurende dezen dag, peinsde ik over deze manifestatie. Den volgenden nacht sliep ik met Ouderling J. H. Kelson te 9 Temple St., North London, en alvorens wij ons te bed begaven, vroeg ik den Heere deze droom te herhalen, opdat ik verzekerd mocht zijn dat het waar was. Tegen den morgen vond ik mijzelf terug in Paris; deze keer ging ik in huis, overzag mijn meubelen en herkende de tafel en de stoelen. „Dit is geen droom, maar werkelijkheid. Dit is mijn tafel en stoelen, en daar is mijn vrouw liggend in haar schommelstoel. Dit is geen droom, maar werkelijkheid,” herhaalde ik.

Het kwam mij voor dat een ongezien persoon mij leidde en niet wilde, dat ik mijn vrouw zou aanraken. Een ander lid van mijn gezin zat aan de tafel en weende. Ik drong er op aan mijn vrouw te naderen en vroeg, haar ho: of zij het maakte. Haar hoofd steunde op het bovineinde der stoel en haar stem was zoo zacht, dat ik twijfelde of zij wel leefde. Met een krachtige poging (want ik gevoelde dat ik tegen gehouden werd) boog ik mij voorwaarts, totdat mijn gezicht het hare raakte, waarop ik verschrikt terugdeinsde en met opgeheven handen uitriep: „O God, spaar mij!” Haar aangezicht was koud en het scheen, dat ik besefte dat ik verkeerd gedaan had haar aan te raken. Ik keerde mij tot dengene die aan de tafel zat, legde mijn armen op haar schouders, zoodat ik den warmen gloed harer wangen gevoelde en zeide: „Ween maar niet, alles zal wel zijn. Toen ik ontwaakte vond ik broeder Kelson nog in diepen rust.

Spoedig daarna ontving ik brieven van huis, welke mij berichtten, dat mijn vrouw overleden was, liggende in haar schommelstoel. Mijn bedroefd hart werd vertroost door deze genadige gebedsverhooring. Mijn benauwdheid was over en de mantel van troost en heilige hoop bedekte mij.

Aangekomen.

Met het s.s. Noordam arriveerden 13 April Ouderlingen Hendrik Bell en Koop Schaart. Dezen zijn respectievelijk als veld van arbeid aange-
wezen Amsterdam en Groningen.

Ontslagen.

Wegens vertrek naar Zion werd aan zuster Evertje ten Hoeve eervol
ontslag verleend als zendeling in de Rotterdamsche vertakking.

Donderdagavond 5 April werd een bijzondere vergadering belegd in het
lokaal „Excelsior” te Rotterdam, om de valsche beschuldigingen, die in
de nieuwsbladen gepubliceerd waren, te wederleggen. 325 personen waren
aanwezig, waaronder ongeveer 100 vreemdelingen. Veel lectuur werd
uitgegeven. Zedings-president John P. Lillywhite en Conferentie-presi-
dent A. Dalebout voerden het woord.

Conferentie-Aankondiging.

Zondag 22 Mei wordt de Arnhemsche conferentie gehouden.
Vergaderingen in het „Centraal-gebouw” 's morgens om 10 uur en
's avonds om 7 uur.

BLADVULLING.

Waarheid zonder liefde heelt niet; liefde zonder waarheid betert niet.

INHOUD.

Als Machthebbende	Blz. 145	Donatie aan de noodlijdenden	
Zelfbeheersching	„ 147	van Europa	„ 156
Vervolging	„ 149	Waartoe de doop?	„ 157
De Gewichtigheid van het		Gebedsverhooring	„ 159
Heilige Avondmaal	„ 151	Aangekomen.	„ 160
De leugenberg in Zee ge-		Ontslagen.	„ 160
worpen.	Blz. 153	Conferentie-Aankondiging	„ 160
De wet die het individu bestuurt „	155	Bladvulling	„ 160

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16b,
Rotterdam — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—.

Afzonderlijke nummers 15 cent.